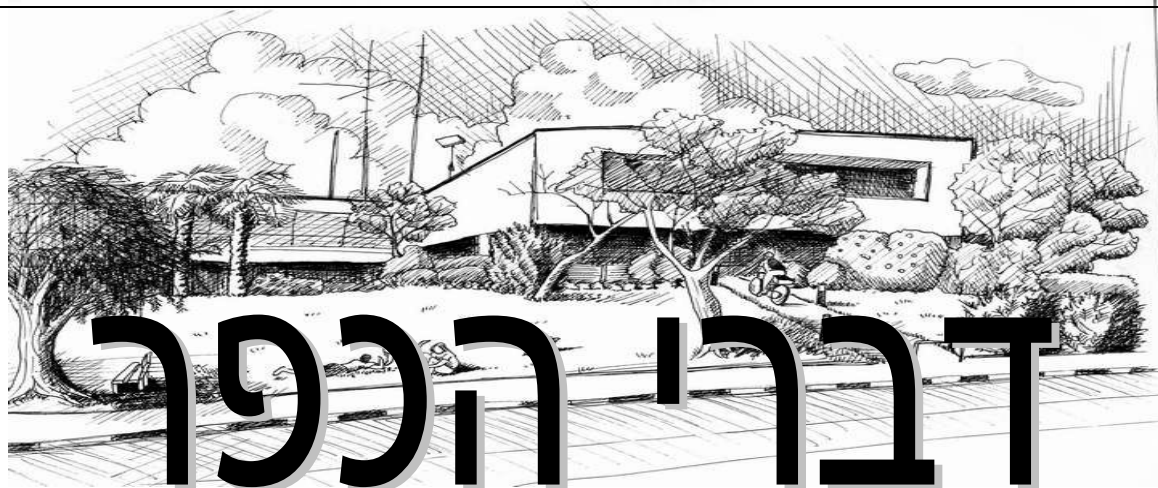
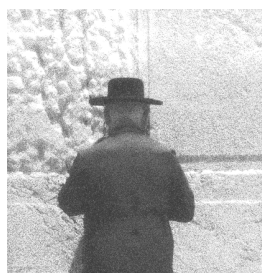

מספרת הגמרא במסכת גיטין:

על קמצא ובר-קמצא חרבה ירושלים.

היה אדם אחד שאהב את קמצא ושנא את בר-קמצא. עשה סעודה. אמר לשמשו: לך והזמן לסעודה את קמצא, שאותו אני אוהב. הלך השמש והביא בטעות את בר-קמצא השנוא. מצא בעל הבית את בר-קמצא יושב ליד שולחנו.

אמר לו: הרי אתה שונא אותי. מה אתה עושה כאן?!
 השיב בר-קמצא: הואיל ובאתי הנח לי ואתן לך דמי האכילה והשתייה שלי.
 אמר לו בעל הבית: לא! צא מכאן.
 - אתן לך דמי חצי סעודתך.
 - לא
 - אתן לך דמי כל סעודתך.
 - לא

נטלו בידו, העמידו והוציאו החוצה. אמר בר-קמצא: הואיל וישבו שם חכמים ולא מיחו בידו כנראה שנוח להם בזה. אלך ואלשין עליהם לפני המלך.

ואכן, אמר וכך עשה. בר-קמצא הלך ואמר לקיסר: מרדו בר היהודים. ומשם היתה קצרה הדרך לחורבן הבית שהומט על ישראל.

גיליון מס' 2060 * י"ב באב תשס"ז * 27 ביולי 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

אנחנו חיים בעולם דואלי,
ומכירים את השחור מתוך
הלבן ואת הלבן מתוך
השחור, תופסים מהו
'למעלה' מתוך ה'למטה'
ואת ה'למטה' מתוך
ה'למעלה'. תשעה באב
מלמד שרק מתוך הכאב,
אנחנו יכולים להכיר את
האושר

[מאת הרב דוד אהרון](#)

הרגע הזה אמיתי

למרות שה' הבטיח שבסופו של דבר בית המקדש ייבנה מחדש, המסורת היהודית מלמדת שרק אותם אנשים שבאמת מתאבלים וחשים את הצער על חורבנו, יוכלו גם לשמוח בבניינו. במובן מסוים, בתשעה באב אנחנו נהנים מהיכולת שלנו להתאבל ואנחנו חווים הגשמה משמעותית בדמעותינו.

ממוקד בכאב זהותי היהודית, לקח לי שנים למצוא בתוכה כוח ושמחה.

איך אנחנו יכולים למצוא משמעות, עוצמה ויופי בעבר הארוך שלנו, המלא קורבנות, רדיפות ואכזריות בלתי נתפסת?

אולי זה נשמע משונה, אבל למעשה, כדי שאדם יוכל לחוש שמחה, הוא צריך קודם כל לחוות צער. אנחנו שואפים לעבור את חיינו בשמחה תמידית, ולהימנע מכל כאב או צער. אבל האמת היא, שרק אנשים שיודעים באמת צער וכאב, יכולים לדעת באמת אושר ושמחה; ורק אנשים שיודעים אושר ושמחה, יכולים לדעת צער וכאב.

להיות שלם

. לחיות במלוא מובן המילה, זה אומר לפתוח את עצמנו לספקטרום התנסויות החיים, ולקבל בברכה את הריקוד הדיאלקטי של הכאב וההנאה, האושר והעצב, הצחוק והדמעה.

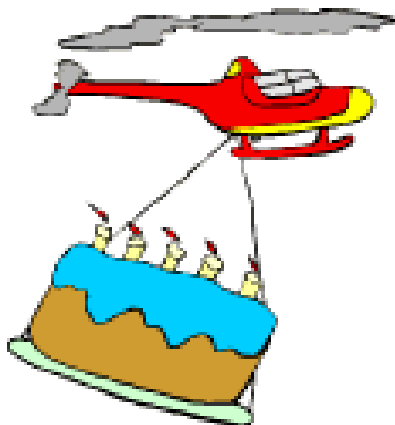
**הנקודה ביהדות
היא לא "להיות
מאושר" אלא
"להיות שלם"**

הנקודה ביהדות היא לא "להיות מאושר"; הנקודה היא "להיות שלם". בסופו של דבר, שלמות היא הדרך היחידה שמובילה לאושר אמיתי, משום שכאשר אנחנו מגיעים לשלמות, אנחנו חשים שמחה פנימית אפילו כשאנחנו עצובים. אנחנו נהנים מהיכולת שלנו לחוש כאב. אנחנו מאמצים את שלמות האנושיות שלנו, וחוגגים אותה. ובכדי להיות שלמים, אנחנו מוכרחים להיות מוכנים לשקוע כל כולנו בדרמה המלאה של לחיות ולהיות אדם.

לכן, קשה לי לשתף את ילדיי בכאב היותם יהודים, אבל אני גם מרגיש בכך הנאה מוזרה. יש בי תחושת שלוה עמוקה כשאני משתף את ילדיי במאבק הזה, בחוסר המנוחה הזו, שאנו היהודים חשים. משום שזו הדרך האמיתית לשלמות - ולחווית החיים במלואם.

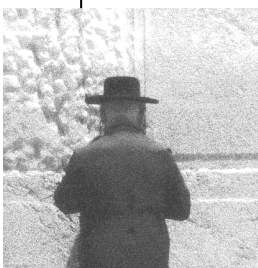
ימי הולדת

29/7	סוזן שוורץ אורלי ארנולד ליאת יצחקי מאיה טנא ניב בולדווין (נכדה עמר)	1/8	בטי דוארי נחמן אנגלסברג - 70 אהוד אלמן אורה נמלי אורלי ליפשיץ (מש' אלמן) ינאי קולט פיבי פרימוסט (נכדות) קלואי פרימוסט אלי שובל (נכדה)
30/7	אתי אדלשטיין - 50 עמוס ניצן אילת פרחי (נכדה - וטרמן) מיכאלה בן-חנוך (נכדה)	2/8	נעמי איתם (נכדה ארנברג)
31/7	אודי וגנר מירב בלדווין הלל אליעזר דוארי (נכד)	3/8	דליה וגנר מיכל דדוש לוטן מזרחי
		4/8	בועז נאי ליאור בן-זאב הגר טוביס (נכדה גנסלב) אביתר ברוך (נכד מדר) תומר סמברג (נכד)

ימי נישואין

29/7	רותי ורוני ברק
31/7	חניתה וזוהר בן-דוד
1/8	אילה ואילן שור רותם וגיל בת
3/8	שילה והנרי בן-יהודה

נזכור			
טז	באב תשס"א	5.8.01	קלמן לחוביץ
יז	באב תשי"ט	21.8.59	מר יהודה ברנשט
כ	באב תשס"ב	29.7.02	לס גרשמן

הפירוורים הללו נכתבים בערב ט' באב, ואני מאוד מקווה שהם לא מקלקלים למישהו את הצום והתענית. נכון שלפי המסורת והפרשנויות השונות, כול הצרות באו עלינו בשל "**שנאת חינו**" ואת הלקח הנדרש, אנו מסרבים בעקשנות ללמוד וליישם, ולמרות שאני לאורך חודשים ארוכים כותב ומאמין בכל ליבי על הצורך לעשות לפחות מעשה טוב אחד ביום, אני מבקש לנצל שורות אלו בצורה קצת חריגה ולכתוב על הרע בהתגלמותו כמו שנתחוויר לי בימים אלו בלבד. אמנם זו דעתי הפרטית בלבד אבל אני חושב שהיא נוגעת לכול אחד מאיתנו.

השבוע פטר מנכ"ל המפעל "שלנו" את המהנדס הראשי **אמיר נמנוב**. גילוי נאות למי שאינו יודע, אמיר הוא גיסי, אך אין לעובדה משפחתית זו כלום עם הדברים שאני עומד לכתוב להלן; עצוב לי וכואב לי לא בשביל אמיר, אני בטוח שמנכ"לים ואנשי עסקים עם ראש על הכתפיים ישמחו על ההזדמנות לאמץ אותנו לטובת עסקיהם, בזרועות מחבקות וכיס פתוח. עצוב לי עלינו, הבעלים כביכול, של המפעל "שלנו".

עצוב לי גם על החברים מקרבנו, חברי ההנהלה/ דירקטוריון של המפעל שנתנו ונותנים יד לדברים האלה להתרחש לאורך שנים, לא מזכירים לו ולו פעם אחת, שעם כול הכבוד, הוא עובד "אצלנו" אנחנו משלמים לו את המשכורת, ולא להיפך, חברים שלא פוצחים פה, לא משמיעים הגה, גם לא בדיעבד, ולו במסגרת להגיד מילה ל"כושי שעשה את שלו". עצוב לי ואני מתבייש גם עבורם. נכון שכל אחד אמור לדאוג לעצמו אבל יש כללי התנהגות אלמנטאריים. גם במקום עבודה.

לכול מי שהמסה עד כאן הייתה יותר ממה שהוא מסוגל לשאת, אני מתנצל מראש, אפשר לדלג על הקטע ולהתחיל לקרוא מכאן. אני אישית לא הייתי מסוגל לשבת ולכתוב על הדברים הרגילים לפני שגלגלתי לצג המחשב את האבן הכבדה הזו שישבה לי על הלב. אתכם הסליחה.

נ.ב חשוב לי לציין שוב שהדברים נכתבים על דעתי האישית בלבד! עם קשר או בלי קשר לט' באב, אני בטוח שרק מי שבהווה לומד על העבר יש לו גם עתיד. ואיך זה מתקשר אלינו???

בתל חצור זה שהיינו רגילים להתפתל למרגלותיו בסיבובים הבלתי אפשריים, בואכה איילת השחר, וכעת הכביש החדש עוקף אותו מלמעלה, ובכן באותו תל חצור נערכים מזה 16 עונות, חפירות ארכיאולוגיות הנמשכות כ-10 שבועות מידי פעם. בכל עונת חפירות אורז **טומי עמית** את מקושו ומברשתו ומצטרף אל החופרים בזיעה למשך כשבועיים בכל עונת חפירות.

והנה השבוע עלה בידיו למצוא חרס עתיק שגילו המוערך כ-3700 שנה (מהתקופה שבערך של 1700 לפני הספירה). על החרס העתיק מופיע כתב יתדות כנראה באכדית, על פירוש הכתוב המדויק עדיין עובדים המומחים לדבר,

וטומי ודאי יעדכן אותנו כאשר יידע בעצמו. בינתיים נברך אותו אנחנו על הממצא החשוב, פרטים נוספים תוכלו לקבל מפי הגבירה עצמה.

למשפחת סידור התחבורה **אלינועה ודובי בר-דוד** נוספה השבוע נהגת נוספת הלוא היא **קלייר בר-דוד - קיקי** בפי ידידים ובכלל, שעברה השבוע בהצלחה ובמכה ראשונה את הטסט, והיא הראשונה מכיתת **אלון** שעשתה זאת. כל הכבוד והכי חשוב סעי בזהירות, שמרי על עצמך ועל המכוניות אפילו שאמא יכולה לסדר רכב חליפי בקלות.

יהודי חדש הצטרף לכוחותינו ועונה לשם **יהלי יודיאקין** שהשבוע בטקס כואב משהו, הוכנס בבריתו של אברהם אבינו. מזל טוב וברכות לכל המשפחה הגאה.

לקראת ערב נחתו אצלנו היישר משבדיה הרחוקה, לבנים משהו - במיוחד לגל החום העומד בפתח **ששון וחרלוטה מרקוסון** וילדיהם. את החיוכים של **מרקי ובת שבע** אפשר לקלוט גם בעין בלתי מזוינת (סליחה על המילה הבלתי) נאחל להם חופשה נעימה ושיתפסו קצת צבע לפני החורף הנורדי.

שזופים מאוד ומרוצים ודאי עוד יותר עומדים לחזור ארצה **נמרוד דדוש שני שובל עדן נמנוב** וחבריהם בוגרי הי"ב שבילו וחגגו את סוף פרק הלימודים בא"י נאפה. מקווה ובטוח שהם נהנו, ומקווים שהם הותירו שם אבן על אבן לטובת הדורות הבאים.

אירועי חג המשק ה-59 נדחו עקב בעיות לוגיסטיות לשבת ה- 17/08/2007 נא להוציא יומנים ולרשום.

את ה-"קאמ-בק" השבועי ביצעה **מיכל גלוק** שחזרה אל אחורי הקופה הרושמת במרכזית שיהיה בהצלחה לה ולכל הצוות.

ההכנות למחנן המסורתי שהפך כבר לשם דבר במקומותינו, נכנסו להילוך גבוה. הבוגרים עובדים במרץ כדי להכין את השטח, ואילו הצעירים שוברים את הראש בניסיון לפענח את כתב החידה של סיפור המסגרת של המחנה השנה. כך או כך מובטחת חגיגה אמיתית לכל המשתתפים. גם השנה כבשנים עברו מגיעים אלינו חברים מארה"ב במיוחד כדי להשתתף במחנן והם לא יהיו היחידים מבחוץ שייטלו בו חלק. וייתכן שאף נאלץ לדחות מספר פונים עקב מחסור במקום.

נדמה שילדי התלתונים לא נחים לרגע. ילדי התלתון הצעיר יצאו לאגם יראון, האכילו עופרים ולאמות שטו בסירות פדאלים באגם ומתקבל הרושם שהם מאוד נהנו.

בהמשך הייתה להם פעילות בתוך התלתון עם כל מיני זוחלים (נחשים לטאות ושאר ירקות...) שסיקְרנו מאוד את הזאטוטים שהגיבו בליטופים של החיות ולא מעט צעקות היסטריה.

הפעילות המשיכה ב"לילה הפוך" עם סיפורי אימה ורצח, נסיכים ומכשפות. כל כוחותינו שבו בשלום לבסיסם.

כאילו שמעל מיליארד ורבע סינים זה לא מספיק, חגגו ילדי גן רימון יום סיני שכלל הכנת אגרולס וכובעים וצמות סיניות מסורתיות, ולימודים על אל השפע. העיניים (חוץ משל יאסו) חזרו למצב רגיל.

הרפסודיה המסורתית בכנרת עברה גם היא בשלום ובהצלחה גדולה, כאשר "בחורינו המצוינים" זוכים גם בפרס כספי נאה ביותר (1000 ₪ לטובת הנעורון). על מקוריות קישוט המפרש. נושא השיוט הפעם החיילים החטופים – **גלעד שליט אלדד רגב ואודי גולדווסר** וכן נגד השימוש של בני נוער בסמים ואלכוהול. הלוגו שהתנוסס על המפרש זעק: עם סמים ואלכוהול **ההפלגה שלך לא אמיתית**

ההכנות להפלגה ובניית הרפסודה נמשכו יום וחצי בקירוב. מה שכן, עקב דרישות ותקני הבטיחות הנוקשים ומחמירים הנהוגים היום, נראה שבניית הרפסודה שבעצם הווייתה היא פראית ולא מתוכננת, איבד כל הרעיון את הספונטאניות המבורכת שהייתה גלומה בו בתקופתנו.

לחופשת מולדת הגיע גם **בן זאב** שיבלה את חום יולי אוגוסט עם בני המשפחה המתגעגעים.

לאחר המתנה ארוכה למדי עובר שטח הצאן לשעבר הכשרה וסידור לקראת קליטת עשרות אלפי שתילי ערערים נוספים שיישלתו ברובם כבר אחרי שנת השמיטה העומדת בפתח. את מסת השתילה לפני שנת השמיטה הקרובה – לצערי -כנראה כבר פספסנו.

שוב שביתה כללית עומדת בפתח. כאשר טרם נמצא הסולם שיוריד את שני הצדדים מהעץ הגבוה עליו טפסו. העצוב הוא שבסוף הם יגיעו לפשרה, אבל כנראה שלא לפני שזה יעלה לכולנו בנזקים של כמה מאות מיליונים. הגיע זמן לסיים להפעם לא לפני שנאחל לכולכם כמו תמיד: שהכול יעבור לכם ממול, לא לשכוח מעשה טוב אחד (לפחות) ביום. אני שמח שיש אנשים שכבר מאמצים את הרעיון ואף באים ומספרים לי על כך. כל הכבוד. רק בדרך הזאת נוכל להיגמל ביום מן הימים מהקינות על חורבן הבית. וכמו שכתבתי הפעם חורבן החברות והשותפות.

שבת שלום

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ
וכמובן גם דניאל.

שיפוץ מועדון או

" לא חבל על הכסף?"

בדוח הנהלת קהילה מתאריך 15/7/07 אנחנו מתבשרים או יותר נכון מקבלים תזכורת על החלטתנו מלפני שנתיים לשפץ חלק מחדר האוכל לטובת מועדון לחבר.

אני בטוחה שהכוונה מאחורי החלטה כזו היא טובה ונובעת מהרצון לאפשר מקום אשר נוכל להתכנס בו למפגשים חברתיים. הבעיה בעיניי היא בחירת המיקום לשיפוץ. נראה לי שאנחנו עומדים לזרוק כסף טוב, (במיוחד כזה שמגיע אלינו מגורמים חיצוניים ובוודאי לא קל להשיגו).

ומדוע אני אומרת זאת? פשוט מאוד. לאחר שהתקיים טקס העלייה לתורה של כיתת תבור (בני יהל) ראינו (אני מרשה לעצמי לדבר בשם הורים אחרים) שמצב התחזוקה של חדר האוכל הוא בכי רע. כמה שניקו שם לפני הטקס עדיין לא עזר! ריח העובש, הביוב והשומן הישן שדבוק בכל דבר עוררו בנו גועל ממש.

יש כבר מועדון לחבר שמתוחזק בנאמנות ע"י מרים כהן ובכל זאת אינו מעורר כל חשק לבוא ולהיפגש בו כחלק ממפגש חברתי. בטח ובטח זה לא יקרה לדעתי במבנה של חדר האוכל למרות שיסופך. מבנה חדר האוכל לצערי פשוט אינו אטרקטיבי ולא מושך להגיע אליו.

לעומת שני אלה ישנה פינת חמד בקיבוצנו שלמרות שאינה מתוחזקת באופן מלא ומקצועי, מושכת אליה בלי סוף חברים וצעירים. אני מדברת על הפאב ומשק הילדים (ז"ל).

חברים ומשפחותיהם מקיימים שם את השמחות שלהם, צעירים מגיעים לשם להיפגש, אירועים משקיים מתקיימים שם כל שנה, יזמויות ברוכות כמו (פאב-קפה החדש) קמות וזהו רק "על קצה המזלג" באפשרויות הגלומות שם. למקום יש פוטנציאל אדיר שמושך אליו אנשים למרות התחזוקה הראשונית שלו. רק על יום שישי האחרון אפשר לדווח שמקום חניה עבור קלנועיות היה מאוד מבוקש, כיתת "כנרת" קיימה שם את המפגש הכיתתי, בקיצור ערב רב של גילאים. תארו לעצמכם איזה מקום מדהים ומבוקש זה יהיה אם נשקיע בו את הכסף שהוצע לנו?

אני פונה לחברי ההנהלה ולכל החברים לשקול שנית את ההחלטה שעשינו לפני שנתיים (שאולי נראתה אז נכונה) ולבחור להשתמש בכסף שניתן בצורה נבונה יותר שתתן מענה נכון יותר לצורך במקום למפגש ציבורי. אשמח מאוד לשבת בצוות אשר יבדוק את הנושא ויציע את תוכנית/יות השיפוץ עבור פינת חמד זו.

שבת שלום לכולנו ולהתראות ב"פאב-קפה" – זה שווה!

עירית גרשמן.

חגיגות חג המשק נדחו

עקב בעיות טכניות

נדחות חגיגות חג המשק

ליום שישי לתאריך 17/08/07

אנא רשמו והודיעו לבניכם ובני המשפחה שמחוץ לקיבוץ

על התאריך החדש

ונוכל לשמוח יחדיו.

צוות וו. תרבות והחג

"קופי פאב"

עקב דחיית חג המשק ה"קופי פאב" יהיה פתוח

ביום שישי 27/7 כרגיל.

בואו בהמוניכם ונשמח לארח אתכם.

להתראות,

רחלי, דודי ואבלין

...ועוד בעניין הברירה...

אני יום יום הולכת לברירה ונהנית שם מכל רגע. וכמוני עוד רבים וטובים אחרים.

(חבל רק שלא עוד חברים מנצלים את הנכס הנפלא הזה שלנו).
ואשר לביקורת שנשמעה בזמן האחרון על ניהולה של הברירה והרמזים כאילו ישנם כאלה שמנצלים את סמכותם לא לטובת הכלל. אני דוחה את הביקורת הזו בכל תוקף!

אני רואה כמה משקיעים יומם ולילה-כן יומם ולילה, בבוקר מוקדם ובשעות הערב

"המנהלים", הם מיד מתקנים כל תקלה שלא תהיה, ומי, אתם חושבים דואג לתהליך התקין של המקום?? מי דואג שנמצא מציל בכל יום? שפוגש את שליחי משרד הבריאות המחמירים?

כל זה דורש זמן, דאגה ובעיקר נאמנות ומסירות-ויישר כוחם של "המנהלים" **האם שמעתם כמה בריכות בסכנת סגירה בגלל זיהום ובעיות בטיחות?** לדעתי יש להם את כל הסמכות לקביעת גובה התשלום - כי הרי הם אלה שצריכים להוכיח בסוף שאין הפסדים- וההוצאות גדולות. ובעניין החזר הכסף ששולם עבור מנוי הברירה לפני שנה ולא נוצל בגלל המלחמה. גם אני שלמתי מנוי ואני מודה לאלוהים שכל "הזנק" שנגרם לי ולכולנו במלחמה הוא "רק" ההפסד של המנוי!

קצת פרופורציה לא תזיק! יעל נ.

גלים גלים גלים

מבלי שהתבקשתי לכך או מונית מטעם ו/או בשם משהו, התיישבתי לכתוב, וליתר דיוק למחות ולהתריס נגד הסערה שהתרוממה לה בשבועות האחרונים, במיימיה הרגועים והשלווים של הברירה הנהדרת שלנו, ומאיימת להטביע בגל הצונאמי העכור הזה, את הפנינה, אולי האחרונה של חיי הקיבוץ. למרות שכאמור לא התבקשתי אני חושב שביכולתי לשמש פה לציבור משתמשי הברירה הקבועים, שנהנים כל רגע אפשרי של טבילה במים, ארוחות ערב בין ערביים, ובכלל הפעילות על שפת הברירה.

מנחם בגין ז"ל היה בוודאי לוקח את האמרה שלו על "הקיבוצניקים המיליונרים בברירה" חזרה וטורח להתנצל כמיטב התרבות הפולנית על ההשמצה, שלא הייתה נכונה אז, ובטח ובטח לא נכונה היום, לפחות לא בכל הקשור לקיבוץ כפר הנשיא.

לא זכור לי מתי היינו מיליונרים, וכנראה שהקצב האיטי משהו של בניית השכונה ידחה את ההתעשרות שלנו בעוד עשור לפחות... (וגם כאן כנראה אחזה בי אופטימיות יתר מבית מדרשו של שמעון פרס) אבל בינתיים יש לנו פנינה קטנה ביד – הברכה – שהפכה לשם דבר באזור כולו, כמקום נעים, שלו, רגוע, שכיף להתחיל ו/או לסיים בו את היום, והכול בזכות, **אבלין והרולד וואלך**, שדואגים במסירות שנה אחר שנה, בלי כל קשר או יחס לגמול הכספי שהם מקבלים בשל כך, שהמקום יישאר כזה.

אבל מה לעשות שהתענוג הזה עולה לא מעט כסף, וכבר סיכמנו בינינו שאנחנו לא מיליונרים, וכנראה שגם לא נהייה.

החטא הקדמון אירע לפני שלש או ארבע שנים כאשר קובי למ (מנהל הקהילה דאז) החליט בצורה די שרירותית להוציא את העלות של הברכה מסך ההוצאות, עליהן הסכמנו לשלם במסגרת התשלום של מיסי הקהילה, ולמעשה להפריט את הברכה. למעשה היום הקהילה **לא מעבירה באופן שוטף כסף** לטובת הברכה אלא דורשת שהעניין יתנהל כמרכז עלות כאשר בסוף העונה תתנהל התחשבות ובחינת הנושא, ובינתיים מה ??? בזמנו הקמתי קול זעקה בנושא, שנשאר (כמו לא בפעם היחידה) די בודד, נוכח המגמה שהסתמנה, אבל כמו שאומרים: הכלבים נובחים והשיירה עוברת... במרוצת השנים האחרונות גם החלטנו לצמצם משמעותית את "הלינה הכפרית" שלנו, דבר שעמד להוריד במקביל גם את השתתפות הענף בעלויות אחזקת הברכה, אבל למזלנו **קורין** ממשיכה להזרים את הסכום המלא כמו שלפני הצמצום, מה שאי אפשר לומר על ענף התושבים, שלמרות המסה ההולכת וגוברת, מקרב התושבים הנהנים משירותי הברכה, הענף ככזה לא משתתף בהוצאות וחבל. שלא לדבר על הדרישות המחמירות של כל המוסדות הרלוונטיים באזור (מועצה) ומדינה (משרד הבריאות) שחייבו עלויות גדולות שרק מתגברות עם השנים.

לנוכח כול אלו לא הרימה **אבלין** ידיים, ובשקט בשקט מפה לאוזן גייסה מינויים ופעילויות בתשלום כדי לייצור מקורות מימון לברכה, כדי **שאנחנו החברים** לא נאלץ לשלם בנפרד על כל שימוש בברכה, דבר שמאלץ אותה לא אחת, "להיות הרעה" שעומדת על המשמר, להשגיח ולגבות כסף ממי שנדרש, בשעות אין סופיות, לשמוע סיפורים ותירוצים של אנשים המנסים בכול כוחם להשיג הנחה עבור חבריהם, ועדיין לשמור על אווירה נעימה ונינוחה, שגורמת ללא מעט אנשים מהאזור לשוב הנה שוב ושוב, למרות אופציות אחרות העומדות בפניהם. הם שבים לכאן בגלל שטוב ונעים להם כאן (מזל שהם לא מנויים גם על "דברי הכפר"...) וזה אך ורק בזכות פועלה של **אבלין** ואנחנו שבדרך כלל מאוד "לארג'ים" בדברי ביקורת, מאוד חסכנים בדברי שבח ותודה כשהם מתבקשים וחבל.

אסור לאפשר לחברים גם אם יש להם ביקורת ואפילו עם הביקורת מוצדקת, להשמיץ בפומבי חברים אחרים ועוד בנושאים שיש להם רמיזות פליליות או מוסריות. אפשר עדיין להתנצל ולקחת את הדברים חזרה! עדיף מאוחר מאשר לעולם לא.

חורה לי גם כחבר הנהלה שלא הייתי ערני מספיק לצורך לידע את כלל הציבור על הצורך במקורות מימון להפעלת הברכה, ויותר מזה על השארת **אבלין** בודדה בחזית, גם בשעת ההאשמות שהוטחו כלפיה, מקווה שהמאמצים שנעשים בעניין לאחרונה, אם גם באיחור ישאו פרי.

ולעניין עצמו:

לפני שנה נחתה עלינו המלחמה הארורה בהפתעה גדולה, ממש באמצע העונה, כאשר חלק לא מבוטל מהעלויות השוטפות, כמו הכנת הברכה להפעלה, רישיונות מתאימים וכך הלאה כבר נעשו. במהלך המלחמה נעשו ניסיונות להפעילה פה ושם כאשר גורמי הביטחון אפשרו זאת וכמובן מסוף המלחמה ועד לחגי תשרי נעשה ניסיון די מוצלח "להציל את העונה". ברור שלא כל אחד קיבל תמורה מלאה לכספו בנוגע לשירותי הברכה, והיה ויש מקום להתחשב בכך בתשלום עבור העונה הנוכחית, אבל גם צריך לזכור שהברכה לא מוכרת על ידי שום גורם ממלכתי כעסק שזכאי לפיצוי בשל המלחמה, ואכן שום פיצוי לא הגיע!

אני חייב לספר אנקדוטה הקשורה לעניין מימי המלחמה: באחת השבתות בזמן המלחמה יצאנו להתאוררות קצרה אצל חברים בכוכב יאיר, החבר שלנו הוא ראש המועצה המקומית שפתחה את שערי הברכה שלה חנימין אין כסף עבור ה"פליטים" מהצפון. אשתו של ראש המועצה התלוותה אלינו לברכה, ולמרות "ייחוסה". העובדה שלא נכנסה למים, והמינויים למקום שיש לילדיה, היא נדרשה לשם עבור הכניסה לברכה בעוד אנחנו נהיננו מהכנסת אורחים, חנימין! האמת היה כיף.

לא מובנת לי, ולמען האמת גם נשמעת לי די חצוף, ההתרעמות של חלק מהחברים על הצורך לשלם עבור בניהם ונכדיהם המגיעים לביקור. היום הרי

כבר ברור לכולנו שאנו נדרש לשלם עבור כל אחד מאורחינו במידה ויסעדו בחדר האוכל שהיה בעבר הרחוק בחינם, או אם ייקנה שלגון או מסטיק במרכולית. אותו כנ"ל בברכת השחייה. הרי גם להם שעזבו את חיי הקיבוץ לטובת חיים פרטיים בארץ או בחו"ל ברור כשמש, שיש לשלם בעבור שירותים שמקבלים. הנוי המבלבל ופורח, החשמל והמים הזורמים להם כל אחד בנתיבו, הוא פרי המאמצים והתשלום שאנו חברי הקיבוץ משלמים ותורמים, ולא עם כל הכבוד, חברים לשעבר בנים ונכדים!!!

גובה הסכום הנדרש יכול להיות שווה בדיקה, ואם מישוהו אחר מוכן לקחת על עצמו את הניהול הכלכלי של העניין הוא ודאי מוזמן (רק לא להתנפל...)

לסיום כהצעה לסדר אני מוכן להעלות את הנושא לדיון ובדיקה בהנהלת הקיבוץ, ואפילו להציע לגבות תשלום נוסף שיצורף למס הקהילה שמשלם **כל חבר** מידי חודש בחודשו ולייחד סכום זה ישירות עבור עלויות אחזקת הברכה,

ובתמורה לכך לפתור את החברים מתשלום עבור הבנים הנכדים והחברים שלהם, עד שנהייה מיליונרים, או יגיע המשיח, מה שיבוא יותר מהר... בינתיים בואו ליהנות מהבריכה שיהיה לכולם קיץ נעים וקריר.

אבי דורית רוזנקרנץ

"כוכב נולד"

בין שלל תכניות הרייטינג המציפות אותנו בטלוויזיה בולטת במיוחד תכנית המוסיקה לגילוי כישרונות צעירים המתקיימת זו השנה החמישית בשם "כוכב נולד 5".

בארבע השנים הקודמות יצרה התכנית לא מעט כוכבים צעירים ומוכשרים שמפארים את במות הבידור בארץ והפכו זה מזמן לסלבריטאים מהשורה הראשונה ובראשם - נינט טייב – הדיווה החדשה.

המיוחד בכוכב נולד השנה הוא האינטגרציה העדתית בין המתחרים ובמיוחד בולטת לראשונה זמרת ערבית שמשתתפת והגיעה לעשיריה הראשונה, ולצערי הודחה מהתחרות.

היופי בתחרות השנה, מלבד הרמה הגבוהה של המתחרים שחלקם הגדול יוצרים עצמאיים, למרות גילם הצעיר הוא כאמור השילוב של המתמודדים המייצגים את מרבית אוכלוסיות המדינה (קיבוץ גלויות ישראל). הבולטת ביניהם היא הזמרת הערבית – מרים טוקן. ישנם זמרים בעלי סקסאפיל בולט וישנם כאלו נטולי גינונים של כוכבים. לשניים מהם אתייחס בהמשך.

למן תחילת העונה סימנתי שני מתמודדים "פייבוריטים" שלי. האחד הוא דורון רוקח ולא בגלל הנפח שלו אלא משום שירתו וקולו הנעים והערב לאוזני.

השנייה היא מרים טוקן, הערבייה היחידה וגם אותה סימנתי, ולא בגלל לאומיותה, אלא שוב בגלל איכות שירתה וקולה הערב. שניהם שבו את לבי בהיותם עדיני נפש, נעימי הליכות ומייצגים את האפור והלא נוצץ, את החלש המתמודד בגבורה עם החזקים, את השקט והרוגע מול הרועש. לצערי מרים הודחה בשבוע שעבר וכבר וכרגיל יצאו מחוריהם כל רואי השחורות ו"פי הנפש", גם יהודים וגם ערבים ופירשו את ההדחה בשל היותה

ערביה. אלה אנשים שלא מעוניינים בדו-קיום שמאוד נחוץ לנו, ובמקום לעודד עוד מפגשים של דו-קיום ויצירת שיגרה של תחרות מכל הסוגים ובהשתתפות מתחרים מכל המגזרים, הם תוקעים מקלות בגלגלי הקידמה לכל תרחיש של דו קיום.

מרים היא לא החלוצה של המגזר הערבי בתחום החברתי, בידורי, ספורטיבי של החברה הישראלית, אבל היא ממשיכה טובה ונאמנה של צעירים ערבים שנושאים בגאווה את דגל הקידמה, צעירים וצעירות שכבר זכו במקומות ראשונים בספורט, בבידור, בתחרויות יופי ודוגמנות. כולי תקווה שהפערים בחברה הישראלית יצטמצמו לאפס: "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ".

שבת-שלום ושיעבור הכל ממול.

שעת כניסת השבת: 19:20

צאת השבת: 20:20

פרשת השבוע: "ואתחנן"

ש ב י

יומן מילואים – הדור הבא חלק 2

ושוב נזכיר את בועז נאי

...(בשבוע שעבר – פלוגת השריון בעלת אחוזי השומן הגבוהים מתכנסת ויוצאת לפעילות בגבול מצרים. בסופה הכוחות המצריים לוכדים הברחת סיגריות גדולה)

שמורות העיניים של בולבולון היו יבשות יותר משמורות הטבע הרחבות שסביבנו. יכולתו הריאלית לפקוח אותן הלכה ופחתה, עת התנהל לו היום בעצלתיים אל עבר דמדומים בלתי נמנעים. לא התפלאתי מחוסר עירנותו – הרי אך לפני שעתיים, הייתי אני זה שאסר עליו לעשן סיגרייה של חשיש לפני הסיום, "כדי להתעורר". מאז, יש בינינו קיר. פלא שלא אכפת לו ממשימת הפטרול?

כשדיברנו אז, הוא התווכח ונעלב אבל עזב את הנושא. עכשיו - תוך כדי פעילות, אנו עוצרים בבסיס למשך כמה דקות כדי לקחת אוכל לחברים בעמדות מרוחקות. אספתי את החמגשיות, פתחתי איזו דלת, כדי לזרז את החברה ולצאת שוב למשימה... מצאתי אותם יושבים ומעשנים בחדר.

לקח לי קצת זמן להבין את מה שראיתי ולהתגבר על העלבון. היה מאוד קל להעלים עין: הוא גם אמר לי בזלזול "אם זה מפריע לך, אז דמיון שלא ראית כלום, ואז זה לא יפריע..." הוא חייל שיש לו השפעה עצומה בפלוגה... הוא יכול בקלות להגיד משהו, לדחוק אותי לפינה ולגרם לפלוגה להקיא אותי מתוכה צ'יק-צ'אק. אולי אני סתם מתעסק בקטנות בגלל עקרונות שאינם במקומם וכי אלו המילואים הראשונים שאני עושה... אולי לא כדאי להתחיל מהומות כשהפלוגה עוד לא ממש יודעת איך לעכל אותי...?

קראתי לו הצידה: "אתה יודע מה אני לא מרשה ללוחם בצוות שלי... דיברנו על זה ואתה מזלזל בכל מה שאמרתי לך. אתה *מצודד אותי הא?". בולבולון ענה מה שענה...

"חזק צלעות!" אמרתי ונכנסתי בו בכוח. הוא קם להגיב והסתער עלי... זרקתי אותו ואת כל התנופה שלו לתוך הברך שלי, הכשלתי אותו וריתקתי אותו לאדמה עם הגלילון, שלפני שניה היה עוד תלוי על כתפו השמאלית. "וזה, בגלל שאני אוהב אותך, יא פושטק" צעקתי ועזבתי אותו לנשום. אז דווקא הקיבוצניק לא מרשה לעשן סמים בפעילות... בולבולון למד לחיות עם זה.

ירדנו מהמשימה בעשר בלילה – בדיוק אל תוך ברביקיו פלוגתי הולך ומתגעש: **הסרס"פ שלנו, נשמה שכמוהו, שלח את יפתח - החייל הכי בריון והכי מפחיד, לבקש 20 שקל מכל אחד עבור הארוחה. אין מצב שמישהו התחמק... ראו ולמדו – ככה גובים חובות אבודים. יחד עם זאת, כבכל אירוע עליז המתקיים בתוך גדרותיו של בסיס צבאי, הגיעו גם "הצבועים": כל מיני נגדי תחזוקה עלומים, נהגים ושקמיס"טים שאינם קשורים אלינו - ובכל זאת תמיד כשר בעיניהם לחוג סביב אירועים פרטיים פלוגתיים כאלה ולנקר באופן טורדני בעגלת הבשרים. הסוג השני של מתפרצי-שמחות, כפי שהודגם להפליא בערב זה, הוא בנות מהבסיס: משום מה – עצם העובדה שהן מצוידות בקימורי-גוף נשיים, גורמת לחיילות להסיק שיש להן חובה מוסרית להגיע... הן מטפטפות אלינו, בדרך כלל בזוגות ושלישיות... אחרי מקלחת מרעננת (שהיית רוצה לחשוב שהן עשו אותה ביחד). מי מהן שכבר דיברה מילה או שתיים עם אחד הבחורים בצהריים – היא זו שתוביל את ההסתערות בערב... האחרות עומדות בשקט בצד, עד שקולו המרעים של הסרס"פ חותך: "שבי, קחי צלחת!"... בולבולון שלנו, כובש הנשים הלטיני המפורסם, כבר מרכז סביבו את מירב התעניינות הפוסט-אוכל של האורחות שלנו... אני משאיל את הגיטרה של נמרוד והולך, לא לפני שאני מעיף לבולבולון כאפה ידידותית על העורף – שיילך לעשן עם הבנות מציד, רק טוב יצא מזה... שחררתי את תורן החמ"ל ממשמרתו, שיאכל... סגרתי את עצמי בחדר הממוזג והנח, מנסה להלחין על הגיטרה את המשפטים שאני שומע בתדר הקשר הפלוגתי... מבחינה הרמונית – הצלחת כוחותינו הייתה חלקית.

בשבוע הבא: פרק סיום מרגש, בו מפשפשים חיילינו במקורות העבר הרחוק, כדי למצוא תשובה לתקלה נדירה.
*לצודד – במקור: להשתמש בתותח הטנק בתור שוט להצלפה בחייל. משמעות: לבטל, לזרוק מה שאמרו לך לפח הזבל של העצלות.
** סרס"פ – סגן רב-סמל פלוגתי. אחראי למנהלות הפלוגה. חייב להיות מושחת מהיסוד כדי להצליח בתפקידו.

נריה אגם

לשכת הדובר הודעה לתקשורת

התנועה הקיבוצית

המלצות צוות ערבות הדדית בתנועה הקיבוצית:

הפקדה בקרנות הפנסיונרים - בראש סדר העדיפויות: יעד מינימאלי לפנסיה - 2400 ש"ח

המלצות נוספות ביחס לאוכלוסיית הפנסיונרים: פטור ממס פנימי על קצבאות צרכים מיוחדים, זקנה, שארים, רנטות ותגמולי משרד הביטחון.

מזכירות התנועה הקיבוצית, אימצה מסמך המלצות, שהגיש צוות ערבות הדדית שנוסח על ידי קבוצת כלכלנים ומשפטנים. המסמך ממליץ כיצד ינהג קיבוץ בנוגע לאוכלוסיית הפנסיונרים בקיבוץ המתנהל כמתחדש (מופרט). **אוכלוסיית הפנסיונרים מהווה 11.5% מאוכלוסיית הקיבוצים, שעומדת על כ-120,000 נפשות.**

המלצה מרכזית מתייחסת למקורות הכנסת הפנסיונרים. הצוות ממליץ כי אלה צריכים יבואו מהפקדת הקיבוץ בקרנות הפנסיה או מתקציב פנסיה- בכפוף לתקנות הערבות ההדדית, וזאת בהתאם לסעיף המגדיר במפורש כי "הקיבוץ יבטיח את הספקת צורכי חבריו שבגיל פרישה באופן שערך הכולל לא יפחת מגובה הקצבה המלאה הקבועה בדיון החל לעניין זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ". **נכון לחודש אפריל עומד הסכום על כ- 2,400 ₪.** הצוות קבע כי "זכאות הפנסיונרים לסכום זה עומדת בראש סדרי העדיפויות של הקצאת המקורות, לרבות שיוך נכסים וסגירת החוב האקטוארי לחברים בגיל העבודה". מקורות נוספים אותם יש "לסמן" הם קצבת הזקנה של הביטוח הלאומי, הכנסה מעבודה, ותוספת על ילדים בגיל החינוך.

המלצה נוספת מתייחסת להיבטי מיסוי- המלצת הצוות היא כי קצבאות ייעודיות, הניתנות לניידות, צרכים מיוחדים וסל שיקום לא ימוסו. כמו כן המליץ הצוות לפטור ממיסוי פנימי קצבת זקנה ושארם, רנטות ותגמולי משרד הביטחון.

בנושא צרכים מיוחדים, ממליץ הצוות להפעיל את הקרן הפנימית לערבות הדדית וזאת מכיוון שמילוי צרכים רפואיים הוא אחד מיעדיה המרכזיים של הקרן.

בנושא זכויות בעת שיוך דירות, ממליץ הצוות כי במקרה שאחד מבני הזוג נפטר לפני "היום הקובע" שהחליט הקיבוץ על שיוך דירות – מוצע שבמסגרת ההתחשבות בתהליך שיוך הדירות תינתן לנותר תוספת ותק של שליש על מה שצבר כבר, בדומה לנהוג בכללי העזיבה. ובכל מקרה, אלמנה/ה שווייתקם מעל 35 שנה לא יצטרכו להשלים חוב במסגרת התחשבות זו. הוותק לצורך מגרש יהיה על פי כללי המנהל.

המלצות נוספות הן בנושאי שארים, פנסיה, ואספקת שירותי רווחה לחברים הותיקים.

רכזת הצוות, רבקה וילנד, כי המסמך מתייחס לאוכלוסייה גדולה וחשובה בקיבוצים, והוא נותן פרשנות לתקנות הערבות ההדדית, תוך יצירת שפה משותפת בין קיבוצים שעשו הפרטה עמוקה.

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית 050-7677913

אביב לשם 050-7677913 www.kibbutz.org.il dover@kba.org.il

17-07-2007
ב"א/ב/תשס"ז

הודעה דחופה

נודה מאוד על פרסומה בלוח המודעות ובדפי המידע של הקיבוץ

29/8 - טקס חנוכת יער הקיבוצים - אתר הנצחה מרכזי לחברי ובני קיבוץ שנפלו במערכות ישראל

פארק מנשה מהשעה 17:00 במעמד משפחות שכולות, ראשי התנועה הקיבוצית בעבר ובהווה ואישי ציבור בכירים

ביום רביעי, 29/8, יערך טקס רשמי ובו יחנך יער הקיבוצים - אתר ההנצחה המרכזי לחללי התנועות הקיבוציות. כ-2200 חברי ובני קיבוץ שנפלו במערכות ישראל ובהגנה על המולדת, מאז ראשית ההתיישבות הקיבוצית בארץ ישראל.

בימים אלה נשלמות העבודות להכנת האתר בפארק מנשה לקראת הטקס אליו יוזמנו כל המשפחות השכולות בקיבוצים, נציגות מכל קיבוץ, ראשי התנועה הקיבוצית בעבר ובהווה, ואישי ציבור מהמעלה הראשונה בישראל.

את פרויקט אתר ההנצחה מובילים עזרא רבין ומוטקיה בן-פורת, ושותפים לו ברית התנועה הקיבוצית, קרן קיימת לישראל, משרד הביטחון, ומועצה אזורית מגידו.

חשוב לנו מאוד ליידע את המשפחות השכולות על תאריך הטקס על מנת שכמה שיותר משפחות וחברים בקיבוצים יוכלו להגיע ולהשתתף.

הזמנה רשמית למשפחות ולמזכירות כל קיבוץ תשלח בשבוע הבא.

בנוסף למשפחות השכולות, יהיה מכובד מאוד אם בטקס תהיה נציגות של כל קיבוץ.

פרטים ניתן לקבל אצל עזרא רבין 052-3653052

שולח: אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית

050-7677913 / 03-6925326

התנועה הקיבוצית משיקה פרויקט למיצוי זכויות ניצולי שואה

מאות מתנדבים, שיעברו הדרכה, יעברו בקיבוצים, יפגשו עם חברי קיבוץ שהם

ניצולי שואה, וידריכו אותם מהן זכויותיהם, וכיצד יוכלו לממשן

על פי הערכת המארגנים, בקיבוצים כ-4800 ניצולי שואה

מחלקת בריאות ורווחה בתנועה הקיבוצית, בשיתוף פעולה עם קרן חבצלת, מלווי הקיבוצים, וועידת התביעות, יוצאים בפרויקט חדש, המושתת על מתנדבים, לטובת רווחתם של ניצולי השואה. מספרם של ניצולי השואה בקיבוצים מוערך בכ-4800.

מהות הפרויקט היא לימוד ניצולי שואה המתגוררים בקיבוצים איזה תקנות וחוקים קיימים כבר ומהן הזכויות המגיעות להם מהמדינה בגין היותם ניצולי שואה.

בשלב הראשון של הפרויקט, נאספים שמות הניצולים המתגוררים בקיבוצים. במקביל יתחילו מתנדבים קורס הכשרה של לימוד והכרת רזי זכויות ניצולי השואה. לאחר סיום ההכשרה, יעברו המתנדבים בין הניצולים בקיבוצים וידריכו אותם כיצד יוכלו לממש את הזכויות המגיעות להם מהמדינה בגין היותם ניצולי שואה.

השלב הראשון בפרויקט החל השבוע- מיפוי שמות הניצולים המתגוררים בקיבוצים. מאז ראשית השבוע שלחו כבר 40 קיבוצים רשימת חברים שהם ניצולי שואה. איסוף השמות מהקיבוצים ימשך לאורך חודש אוגוסט. בראשית ספטמבר יערך כנס השרה חגיגי של הפרויקט, יחד עם המתנדבים בו.

כזכור, ביום הזיכרון לשואה ולגבורה נחשף מצבם הכלכלי של ציבור ניצולי השואה בישראל. הנתון הקשה ביותר הצביע על כך ש-80,000 מהם חיים במצוקה כלכלית מחפירה.

חברי קיבוצים המעוניינים להתנדב לפרויקט מוזמנים לפנות לארנה זמיר בדוא"ל ornaz@kba.org.il, או בטל' 050-7526715

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית 050-7677913

ארנה זמיר, רכזת הפרויקט 050-7526715

אביב לשם 050-7677913 www.kibbutz.org.il dover@kba.org.il

הספריה -

הגיעו ספרים חדשים לספריה. להלן הרשימות:

מק"ט	סופר	כותר	נושא
75515	פרנק מק'קורט	האפר של אנג'לה	זיכרונות ילדות באירלנד
75516	פרימו לוי	שיחות וראיונות 1963 – 1982	זיכרונות ופילוסופיה

75517	הרוקי מורקמי	קפקא על החוף	סיפור - נעורים ביפן
75518	תומס ל. פרידמן	העולם הוא שטוח	יחסים בינלאומיים גומלין
75519	ליז'י דורון	התחלה של משהו יפה	סיפור
75520	אלן שיינפלד	מעשה בטבעת	סיפור
75521	ויקאם סווארופ	נער החידות ממוביי	סיפור
75522	ג'ון גרישם	חף מפשע	בלשות
75523	שרלוט ברונטה	ג'יין אייר	תרגום חדש
75524	פאולו קואלו	המכשפה מפורטובלו	סיפור
75525	אלון ניסים כהן	מלכת היהודים	מותחן ישראלי
75526	יאיר לפיד	שקיעה במוסקבה	סיפור
75527	דני סנדרסון	עור התוף של קרדיף	סיפורים קצרים
75528	גבי אביגור-רותם	אדום עתיק	רומן
75529/3 0	סוזנה קלארק	ג'ונתן סטרינג & מר נורל (א+ב)	סיפור בדיוני
75531	יונתן גפן	רומן אמריקאי	רומן שהות בארה"ב
75532	ג'ניפר ויינר	רעידות אדמה קלות	סיפור יחסי נשים/גברים
75533	דיוויד בלדאצי	שבירר שניה	בלשות
75534	פיליפ רות	הקנוניה נגד אמריקה	הרהורים היסטוריים – מה אם?
75535	צ'יטרה דיוואקרוני	נושא הקונכייה	רומן הודי
75536	אורלי קראוס-וינר	דיוקן הונגרי	סאגה יהודית מאה ה-20
75537	רות אוזקי	על פני הבריאה כולה	רומן אקולוגיה סיפורים קצרים
75538	" "	שנת הבשרים שלי	" " " "
75539	מאומו + מאתייה	פרידה מאמא אגם	רומן נער סיני/טיבטי
75540	סול בלו	הרצוג	תרגום חדש
75541	צור שיזף	סוף הזרד	הרס בסיבתי - ישראל
75542	ג'ינה נאהי	זעקת הטווס	רומן
75543	פרנץ קפקא	היונה שעל הגג	מכתבים מ 1917 – 1919
75544	אברהם בורג	לנצח את היטלר	פוסט ציוני
75545	סמי שלום שיטריט	עין הבובה	מותחן פלסטיני/ישראלי בארה"ב
75546	שושי בריינר	אהבה עברית	רומן
75547	אסף הלפרין	התחנה הבאה – קרול פלייס	סיפור - יחסי נוסעים ב'סובווי'
75548	חנוך ברטוב	מחוץ לאופק, מעבר לרחוב	ביוגרפיה
75549	מיכל פנקס	בעליונים ובתחתונים	פרודיה על גילוי עצמי
75550	הלל מיטלפונקל	ריגוש	מחזה
75551	חגי רם	לקרוא איראן בישראל	העצמי והאחר מדינה ומודרניזציה
75552	עורך: אלחנן ניר	מהודו ועד כאן	סיפורי ישראלי על הודו
75553	שי פרוגל	רטוריקה מה? דע!	רטוריקה
75554	אלון טל	הסביבה בישראל	איכות הסביבה
66957	קורט וונגוט	בית מטבחיים 5	תרגום חדש
75555	חלאד חוסייני	אלף שמשות זוהרות	רומן אפגני
75556	רם אורן	השבועה	סיפור אמיתי מ"ע II

Cat. #	Author	Title	Subject
22075	Xu + Englemann	Daughter of China	Love in modern China

22076	Ting-Xing Ye	Leaf in the Bitter Wind	Chinese family saga
22077	Marissa Marchetto	Cancer Vixen	Dealing with cancer
22078	Paul Coelho	Witch of Portobello	Novel
22079	Khalad Hosseini	Thousand Splendid Suns	Novel – Afghanistan
22080	Robert Ludlum	Bourne Betrayal	Spy
22081	Liam Hearn	Grass for his Pillow	Japanese Fantasy
22082	Paul Auster	Travel in the Scriptorium	Lost in alternate world
22083	Elizabeth George	What Came Before He Shot Her	Crime
22084	Dick Francis	Under Orders	Crime
22085	Harlan Coben	The Woods	Crime
22086	Michael Chabon	Yiddish Policeman's Union	Crime
22087	Soheir Khashoggi	Mosaic	culture clash novel
22088	Orson Scott Card	Rachel & Leah	Biblical novel
22089	Don DeLillo	Falling Man	Novel – terrorism
22090	Alex McCall Smith	Right Attitude to Rain	Isabel Dalhousie novel
22091	Sam Bourne	Last Testament	Mystery
22092	J.R.R. Tolkien	Children of Hurin	Fantasy
22093	Alex McCall Smith	Friends, Lovers, Chocolate	Isabel Dalhousie novel
22094	John Grisham	The Innocent Man	True Crime
22095	Victoria Hislop	The Island	Novel Crete/London
22096	Douglas Kennedy	Temptation	Novel Hollywood
22097	Michael Brynes	The Sacred Bones	Thriller

הספריה ב"שוונג"....יש מקום לשבת, תחנת מחשב לחיפוש, גישה לכרטיסיה, ובקרוב:
פינת השמעה

(לספרים בקלטות או בדיסקים).

אנו משתדלים לתת שירות יעיל ונאמן. דרך אגב: ניתן להזמין ספרים דרכנו ולזכות
להנחה של כפר הנשיא ברשת 'סטימצקי'

להתראות! צוות הספריה

אם אני הוא תינוקך,